

در حالی که جولانی مشغول روتوش و بزرگ است، صدای پای داعش به گوش می‌رسد

شرق سوریه سیاه می‌شود

حانییه قاسمیان خبرنگارگروه هما،شهر

نزدیک به سه ماه پیش که دولت اسد سقوط کرد، تردیدها و پرسش‌ها درباره خلاً قدرت در سسوریه آغاز شد. با این حال، نمایش ۳۰ قسمتی جولانی با کراوات در کاخ دمشق قرار بود خیال مردم سوریه و منطقه را درباره دوره سوریه جولانی راحت کند. جولانی پس از دیدار با نماینده‌های کشورهای اروپایی و عربی در یک فرایند غیردموکراتیک و غیرشفاف برای ۴ سال آینده رئیس‌جمهور سوریه شد. این اتفاق در حالی افتاد که پشت‌سکناس‌های دولت‌سازی در سوریه واقعیتی پر هرج و مرج در جریان بود.

وضعیت سسوریه جدید، ترکیب هولناکی از منازعات ژئوپلیتیکی، فرقه‌ای و فرصت‌طلبی قدرت‌های منطقه‌ای را آشکار کرده است. این وضعیت سوریه را به‌سوی ناپایداری و هرج و مرج طولانی‌مدت‌سوق می‌دهد؛ وضعیتی که بیش از هر تجربه‌دور و نزدیک تاریخی، برای همه‌یادآور دوره‌ی پرآشوب لیبی پساقذافی است. دستگاه روایت‌سازی جریان اصلی در این چند ماه تا حدی موفق شد که گذار سوریه از دولت اسد به رژیم جولانی را دموکراتیک، آرام و بی‌دردرس نشان دهد، اما تحولات روی زمین، از جمله پیشسروی سریع تل‌آویو در خاک سوریه و اخبار نگران‌کننده حاکی از تحکرات داعش در شرق سوریه، ثابت می‌کند که دیگر نمی‌توان حقایق ژئوپلیتیک را زیر فرش پنهان کرد.

برخلاف گزارش‌های خوش‌بینانه درباره بازسازی دولت، نشانه‌های متعددی از عدم ثبات در سوریه وجود دارد که دیگر قابل کتمان نیست. با همگرایی این عناصر متفرق، سوریه بیش از آنکه یک کشور واحد به نظر برسد، به مجموعه‌ای از مناطق منازعه‌شده شباهت دارد؛ سناریویی که به طرز نگران‌کننده‌ای یادآور لیبی پس از سقوط قذافی است.

تبدیل قنیتربه یک کرانه باختری دیگر

پیشسروی‌های اشغالگرانه نظامی تل‌آویو در جنوب‌غربی سوریه، مشخصاً در بلندی‌های جولان و مناطق مجاور همچون قنیتربه و السویداء، بزرگ‌ترین چالش برای سوریه پس از سسقوط اسد به شمار می‌رود. پس از سقوط اسد، اسرائیل بلافاصله منطقه حائل غیرنظامی تحت نظارت سازمان ملل که قانوناً متعلق به سوریه است را تصرف کرد؛ اقدامی که مقامات تل‌آویو ابتدا آن را به عنوان یک تعبیر امنیتی «موقت» برای جلوگیری از «سوءاستفاده گروه‌های افراطی» از خلاً قدرت توجیه کردند، اما مارجعه به پیشینه ۸۰ساله این رژیم ثابت می‌کرد که واژه موقت در فرهنگ لغت اشغالگری این رژیم بی‌معنی است. اواخر فوریه ۲۰۲۵ بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل اعلام کردنیروهای اسرائیلی به‌طور نامحدود در منطقه خواهند ماند و خواستار «دمیلیتریزه کامل» (غیرنظامی کردن) سوریه در مناطق قنیتربه، درعا و السویداء شد.

تصاویر ماهواره‌ای از ژانویه ۲۰۲۵ نشان می‌دهد که اسرائیل در داخل منطقه حائل مشغول ساخت تأسیسات نظامی است، از جمله پست‌های گارد و جاده‌هایی که به خاک فلسطین اشغالی متصل می‌شود، که نشان‌دهنده اشغال بلندمدت این مناطق است. ساکنان روستاهایی مانند الراعویه در استان قنیتربه گزارش دادند که در پی پیشسروی نیروهای اسرائیلی مجبور به ترک خانه‌های خود شده‌اند و نگرانی‌ها در مورد احتمال گسترش کنترل و اشغالگری اسرائیل فراتر از بلندی‌های جولان افزایش یافته است.

هدف اعلام‌شده نتانیاهو و کاتصص برای دوبرابر کردن جمعیت اسرائیلی‌ها در جولان، احتمالات و گمانه‌زنی‌ها درباره آغاز فرایند زمین‌خواری و شهرک‌نشینی در مناطق تازه اشغال‌شده را افزایش می‌دهد. با این حال، هیئت تحریر شام و دولت سوریه هنوز پاسخی بازدارنده در برابر این اقدامات ارائه نکرده‌اند. الجولانی در بیانه‌ها و سخنرانی‌هایی ابراز تمایل خود به حفظ توافق ۱۹۷۴ را نشان داده است، اما حملات هوایی اسرائیل به اهداف نظامی در نزدیکی دمشق در فوریه ۲۰۲۵ با کمترین مقاومتی روبرو شد که نشان‌دهنده آسیب‌پذیری سوریه است.

این حضور اشغالگری بی‌چون و چرای اسرائیل در سوریه مشابه تجربه لیبی است، جایی که بازیگران خارجی مانند مصر و امارات به حمایت از گروه‌های نیابتی مختلف پرداختند تا منافع خود را تأمین کنند و تمامیت ارضی این کشور را تضعیف کردند و در نتیجه حاکمیت ملی در لیبی پساقذافی عملاً غیرممکن شد. اقدامات اسرائیل نه‌تنها ادعاهای هیئت تحریر شام در حکومت را تضعیف می‌کند، بلکه ناراضایی‌های محلی را نیز دامن می‌زند، چنانکه اعتراضاتی در قنیتربه و السویداء علیه حضور خارجی مشاهده شده است. بدون یک واکنش یکپارچه از سسوی دولت سوریه، جنوب‌غربی ممکن است به یک منطقه کرانه باختری دیگر تبدیل شود.

ترکیه؛ پیش به سوی ۲ پایگاه نظامی جدید

اشغال شمال سوریه توسط ترکیه موضوع جدیدی نیست و پیشینه آن به مداخلات رسمی ارتش ترکیه در خاک سوریه در سال ۲۰۱۶ علیه نیروهای کرد بازمی‌گردد. حضور نظامی ترکیه در سشمال سوریه، به غیر از حمایت از گروه‌های سلفی، همچنان یکی از ارکان استراتژی منطقه‌ای آنکارا است. پس از دوران اسد، ترکیه هیچ قصدی برای ترک مناطق غربی فرات، از جمله عقربن و بخش‌هایی از حلب و استان ادلب، نشان نداده است. اخبار حاکی از آن است که با حمایت نیروهای معارضش ارتش آزاد سوریه (گروهی معارض؛ جدا شده از ارتش ملی سوریه در دوره اسد)، آنکارا قصد دارد دو پایگاه نظامی جدید در شمال سوریه ایجاد کند. ادعای تاریخی اردوغان به این مناطق که ریشه در میراث عثمانی دارد و همچنین اهمیت استراتژیک مناطق کرد نشین، پشتوانه این موضع است.

ظهور تحریرالشام موضوع ترکیه را پیچیده کرده است؛ چراکه افکار عمومی سوریه پس از برآمدن تحریرالشام تحت حمایت ترکیه، حضور مستقیم نظامی ترکیه را نمی‌پذیرند. حمله گروه‌های معارض در دسامبر و ژانویه به نیروهای سسوریه دموکراتیک (قصد) در غرب فرات، اراده آنکارا برای حفظ منطقه حائل را نشان می‌دهد، علی‌رغم درخواست تحریرالشام برای خلع سلاح تمامی گروه‌ها. این اشغال مشابه وضعیت لیبی پساقذافی است؛ در لیبی نیز ترکیه از دولت طرابلس در برابر همسایه‌های شرقی نظیر مصر حمایت و نفوذ خود را تثبیت می‌کرد.

آمریکا؛ بدون نفت سوریه هرگز

ایالات متحده با حضور تقریباً ۹۰۰ سرباز در سوریه شرقی در اوایل ۲۰۲۵، همچنان حضور خود را در پایگاه التنف و در کنار نیروهای سوریه دموکراتیک (قصد) در شمال‌شرق سوریه حفظ کرده است. همزمان با پیشروی تحریرالشام و ائتلاف فتح المبین به سسمت دمشق، وزارت دفاع آمریکا طی بیانه‌ای اعلام کرد که در سوریه باقی خواهد ماند. آمریکا این حضور را با اهداف دوگانه مقابله با داعش و حمایت از متحدان ترجیه کرد. با این حال، تحلیلگران معتقدند مهار نفوذ روافزون ترکیه در سشرق فرات و تأمین دسترسی به میادین نفتی –که نفت ارزان از دیرالسزور تولید می‌کند- انگیزه‌های مهمند. تا مارس ۲۰۲۵، حضور آمریکا به نقطه مرکزی برای لیبیزاسپون شرق سوریه تبدیل شده است که مشابه مناطق نفتی شرقی در لیبی تحت کنترل خلیفه حنتر است.

تحولات اخیر پیچیدگی‌های نقش آمریکا را برجسته‌تر کرده است، واشنگتن پست در گزارشی در ژانویه ۲۰۲۵، ادعا کرد ایالات متحده به‌طور غیررسمی با تحریرالشام تماس گرفته و اطلاعاتی برای جلوگیری از بازگشت داعش به اشتراک گذاشته است. این همکاری عملیاتی، تردیدها درباره برآمدن گروه‌های سلفی خودمختار خارج از رهبری و کنترل تحریرالشام را افزایش داده است.

دولت ترامپ که ۲۰ ژانویه ۲۰۲۵ رسماً کالید کاسفید را تحویل گرفت، هنوز استراتژی بلندمدت خود در قبال سوریه را روشن نکرده است، اگرچه تلاش‌های قبلی ترامپ برای خارج کردن نیروهای آمریکایی با مخالفت مشاوران نظامی رویه‌رو شد که احتمال تغییر رویکرد را نشان می‌دهد. در بیانه‌ای در فوریه ۲۰۲۵، الجولانی بار دیگر از همه نیروهای خارجی، از جمله ایالات متحده، خواست تا از سوریه خارج شوند. با این حال، اصرار پنتاگون بر حفظ پایگاه‌التنف و حمایت از نیروهای قسده به معنای ایقاو عدم خروج قریب‌الوقوع است. واکنش کاربران در توئیتر نشان‌دهنده شک و تردید عمومی مردم سوریه است؛ کاربران ادعا می‌کنند که اشغال میادین نفتی سوریه توسط ایالات متحده، اهرم اقتصادی بر دولت جدید ایجاد می‌کند، درکی که در اعتراضات ضد آمریکایی در دیرالزور در اواخر فوریه ۲۰۲۵ بازتاب یافت.

طبق گزارش نیویورک‌تایمز، کنفرانس گفت‌وگویی ملی سوریه با هدف اجتماع همه گروه‌های معارض برای گذار در دوره پساسد در ۲۵ فوریه ۲۰۲۵ در دمشق برگزار شد، اما نیروهای قسد در این کنفرانس حضور پیدا نکردند و حذف شدند. حذف کردها

آمریکا و اسرائیل با پیشنهاد تمدید آتش بس و آزادی اسرا، به دنبال حملات جدید علیه غزه‌اند

خدعهٔ آمریکایی

است. پایگاه آکسیوس به نقل از یکی از مقام‌های ارشد آمریکا نوشته که این تصمیم پس از چهار نشست و یتکف باوزیر امور راهبردی اسرائیل در اوایل هفته و تماس‌های تلفنی با نخست‌وزیر قطر و رئیس سرویس اطلاعات مصر گرفته شده است. دفتر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم‌صهیونیستی در بیانه‌ای ادعا کرده که «استیون ویتکف»، فرستاده آمریکا به منطقه خاور میانه به این نتیجه رسیده که در این مرحله امکان کاهش اختلافات بین طرف‌های درگیر در غزه برای پایان دادن به جنگ نیست و به زمان بیشتری برای مذاکره در باره آتش بس دائمی نیاز است. براساس این طرح پیشنهادی، قرار بود آتش بس در غزه برای ۴۲ روز دیگر تمدید شود و در اولین روز از تمدید آتش بس، نیمی از اسرای زنده و نیمی از اسرای به هلاکت رسیده در غزه آزاد شوند. یک مقام آمریکایی گفته بود که طبق این طرح، در روز نخست آتش بس تمدید‌شده، ۱۰ اسیر زنده آزاد می‌شوند. همچنین، اجساد ۱۸ اسیر به هلاکت رسیده به اراضی اشغالی بازگردانده می‌شود. سایر اسرائینز در صورتی آزاد می‌شوند که دو طرف به توافق دائمی آتش بس برسند. البته براساس بیانه دفتر نخست‌وزیری رژیم‌صهیونیستی اگر پس از ۴۲ روز طرفین به دستاورد قابل قبولی نرسند، «اسرائیل در صورت بی‌اثر بودن مذاکرات، می‌تواند به جنگ بازگردد.» این پیشنهاد آتقدر وسوسه‌کننده برد که صهیونیست‌ها بلافاصله با آن موافقت کردند. به عبارت ساده، صهیونیست‌ها بدون دادن هیچ امتیازی، تلاش دارند بیشترین تعداد اسرای صهیونیست را از نوار غزه آزاد کنند. از همین رو نیز صحماس این پیشنهاد را رد و تأکید کرد که مذاکرات باید در مورد مرحله بعدی آتش بس در غزه آغاز شود. جنبش حماس تأکید کرد که تنها راه آزادی اسرای اسرائیلی، پایبندی این رژیم به توافق و آغاز فوری مذاکرات در مرحله دوم توافق آتش بس است. حماس همچنین در مقابل کارشکنی صهیونیست‌ها و با هدف افزایش فشار بر اسرائیل، روز شنبه و دتوویی تبلیغاتی را منتشر کرد که گروهگان‌های اسرائیلی را در غزه نشان می‌داد، از جمله صحنه‌ای از اسیر اخیراً آزاد شده ابایر هورن در حال خداحافظی با برادرش که پس از ۵۱۲ روز در اسارت باقی مانده است.

در این کنفرانس که برخی تحلیلگران آن را خواست و مطالبه آنکارا از دمشق می‌دانستند، مجدداً بحث نمایندگی اقلیت‌ها در حاکمیت سسوریه را داغ کرده است؛ برخی تحلیلگران می‌گویند این حذف آگاهانه صرفاً پروسه ادغام کردها در جامعه سسوری را کند می‌کند. این رقابت‌های ژئوپلیتیکی، سوریه شرقی را به عنوان ابزاری استراتژیک قرار داده است که ایالات متحده در تلاش است با بهانه‌هایی نظیر مبارزه با تروریسم، مهار منطقه‌ای ترکیه و مباحث مربوط به سرت انرژی آن را مدیریت کند.

خطر پرچم‌های سیاه در میان رمل‌ها

گزارش‌های متناقض و نگران‌کننده از فعالیت‌های داعش در بیابان‌های شرقی سوریه هراس‌ها در باره بازگشت این گروه جهادی را تشدید کرده است، تهدیدی که می‌تواند از آشفتگی خلأ قدرت در دوره پساسد بهره‌برداری کند. داعش به‌طور رسمی در سال ۲۰۱۸ با سقوط باغوز به‌عنوان آخرین شهرک تحت کنترل رسمی داعش از بین رفت، اما بقایای آن هنوز در پهنه وسیع و بیابانی استان دیرالزور در شرق سوریه باقی مانده‌اند. تا مارس ۲۰۲۵، ادعاهای غیر مستند از حملات به روستاهای دورافتاده در نزدیکی تدمر، همراه با پست‌های رسانه‌های اجتماعی از حساب‌های منتسب به داعش، گمانه‌زنی‌ها درباره بازگشت این گروه را تقویت کرده است. ارتش عراق در فوریه ۲۰۲۵ نیروهای خود را به مرز غربی اعزام کرده است که خود منعکس‌کننده ترس‌ها و تردیدها در باره ظهور مجدد داعش است. به نقل از شبکه الغد، نخست‌وزیر عراق، محمد شیاع السودانی، از اطلاعاتی خبر داده که نشان می‌دهد سلول‌های داعش در حال تجدید سازمان در مرزند. این آسیب‌پذیری از عوامل مختلفی ناشی می‌شود. فروپاشی دستگاه امنیتی –اطلاعاتی اسد یک دلیل خلأ در شرق سوریه به وجود آورده است، در همین حال هیئت تحریر شام نتوانسته است که در این منطقه سیطره اطلاعاتی داشته باشد. قسد که بیشتر بر دفاع و حفظ موقعیت خود در شمال‌شرقی متمرکز است، ظرفیت محدودی برای گشت‌زنی در حاشیه‌های بیابانی دارد. در همین حال، حدود ۱۰۰۰۰ داعشی و دهه‌ها هزار نفر از خانواده‌های آن‌ها همچنان در زندان‌های تحت مدیریت قسد و آمریکا مانند الهول و روح نگهداری می‌شوند، که وزارت امور خارجه ایالات متحده در ژانویه ۲۰۲۵ آن‌ها را «بمب‌های ساعتی» توصیف کرده است. گزارش‌ها از فرار زندانیان در دسامبر ۲۰۲۴، در میان آشفتگی پیشروی هیئت تحریر شام، نشان می‌دهند که صدها داعشی ممکن است فرار کنند و شمار نیروهای داعش را افزایش دهند.

طبق اظهارات پنتاگون، ارتش آمریکا با انجام حملات هوایی علیه مخفیگاه‌های مظنون در فوریه ۲۰۲۵ اعلام کرد که حداقل ۲۰ داعشی را از بین برده است، اما منتقدان معتقدند این تمرکز بیشتر اهداف استراتژیک دیگر را پوشش می‌دهد، مانند کنترل نفت، و کمکی به رفع ناامنی ریشه‌ای نمی‌کند. رهبران قبایل محلی در دیرالزور که در اوایل مارس با آن‌ها مصاحبه شده است، از افزایش جذب نیرو توسط بقایای داعش گزارش داده‌اند که ریشه در ناراضایی‌ها و بحران‌های ناشی از فقر و عدم التفات دولت جدید سسوریه دارد. انطباق‌پذیری داعش با تغییر به تاکتیک‌های چریکی پس از سسقوط خلافتش، موجب نگرانی از احتمال آغاز یک شورش طولانی‌مدت شده است.

با مارجعه به آرشیوها، در می‌یابیم وضعیت سوریه در این زمینه نیز مشابه لیبی است که در آن داعش از آشوب پس از ۲۰۱۱ برای ایجاد پایگاه‌هایی در سرت بهره‌برد، هر چند در سسال ۲۰۱۶ توسط نیروهای پشتیبانی‌شده از ایالات متحده از آنجا اخراج شد، اما هیچ‌گاه به‌طور کامل از بین نرفت. در سوریه، نبود یک استراتژی ملی هماهنگ، خطر را تشدید می‌کند. تمرکز هیئت تحریر شام بر تحکیم قدرت شهری و مقابله با فشارهای خارجی، منطقه شرقی را در معرض آسیب قرار داده است. استحکامات مرزی عراق ممکن است از نفوذهای مرزی جلوگیری کنند، اما نمی‌توانند شرایط داخلی –دولت ضعیف مرکزی، جناح‌های رقیب و مداخله خارجی– را که می‌تواند به داعش اجازه بازسازی پایگاه‌های خود را بدهد، حل کنند. اگر این گزارش‌ها درست باشند، شرق سوریه می‌تواند به سکوی جدیدی برای رشد تروریسم تبدیل شود و توهم یک دولت متحد و باثبات پس از اسد را به‌طور کامل نابود کند.

توافق چه می‌گوید؟

توافق بین رژیم‌صهیونیستی و حماس، شامل ۳ مرحله بود. مرحله نخست این توافق ۱۹ ژانویه آغاز شد و تا شنبه ۲ فوریه (۴۲ روز) ادامه داشت. در این مرحله، دو طرف متعهد شده بودند «به‌صورت موقت» عملیات نظامی را متوقف کنند. با این حال بر اساس گزارش‌های وزارت بهداشت غزه، از زمان آغاز آتش بس تا تاریخ ۱۱ اسفند ۱۴۰۳، تعداد شهدای غزه ۱۱۶ نفر و تعداد مجروحان بیش از ۴۹۰ نفر بوده است. در این مرحله صهیونیست‌ها متعهد شده بودند به تدریج از مناطق پر جمعیت نوار غزه، از جمله وادی غزه (محور تنساریم) و جاده ساحلی الرشید، به سمت شرق عقب‌نشینی کنند. همچنین صهیونیست‌ها می‌بایست در ازای آزادی هر اسیر، حداقل ۳۰ تا ۵۰ اسیر فلسطینی را آزاد می‌کردند. بند دیگر توافق مرحله اول شامل ورود کمک‌های بشردوستانه بدون محدودیت به غزه بود که این کمک‌ها در قالب ۶۰۰ کامیون در روز، از جمله ۵۰ کامیون سوخت، تعریف شده بود. پس از این مرحله، قرار بود مرحله دوم آتش بس آغاز شود. در این مرحله، اسرائیل آتش بس دائمی را می‌پذیرفت و حماس تمامی اسرای زنده باقی‌مانده، اعم از غیرنظامیان و سسر بازان را آزاد می‌کرد. در مقابل، اسرائیل نیز تعداد بیشتری از اسیران فلسطینی را آزاد خواهد کرد. بخش مهم این مرحله، خروج کامل نیروهای اسرائیلی از نوار غزه و خاتمه محاصره نوار غزه تا حدی بود. آخرین مرحله توافق، مرحله سوم آن بود که طی آن حماس بقایای اجساد اسرای اسرائیلی را تحویل می‌داد و پس از آن روند بازسازی نوار غزه طی سه تا پنج سال ادامه می‌یافت.

ممانعت از ارسال کمک‌های بشردوستانه

مخالفت حماس با طراحی واشنگتن – تل‌آویو برای خروج بیشتر اسرای صهیونیست از غزه و فراهم‌شدن زمینه برای تجاوز مجدد به این منطقه، باعث شد صهیونیست‌ها برای تحت فشار قرار دادن حماس، ورود همه کمک‌های بشردوستانه به غزه را تا زمانی که حماس با تمدید توافق آتش بس مورد حمایت آمریکا موافقت نکند، متوقف کنند. در همین راستا، «نیسم

واثوری» نایب‌رئیس کنست رژیم‌صهیونیستی در پستی در شبکه ایکس خواستار آن شد که «انبار مواد غذایی که وارد غزه شده، بمباران شود تا آن‌ها احساس کنند درهای جهنم به‌رویشان باز شده است.» حماس تصمیم اسرائیل برای توقف کمک‌های بشردوستانه به غزه را به منزله «باج‌خواهی» و «جنایت جنگی» خواند و از میانجی‌ها خواست که اسرائیل را برای پایان دادن به اقدامات غیراخلاقی «تحت فشار قرار دهند. هیچ اظهارنظری از سسوی خود ویتکف با دولت ترامپ در مورد این طرح تجدیدنظر نشده و همچنین ادعای اسرائیل مبنی بر اینکه تعلیق کمک به غزه با واشنگتن توافق شده، منتشر نشده است. مصر روز یکشنبه تصمیم اسرائیل برای تحمیل محاصره کامل نوار غزه را محکوم کرد و این رژیم را به استفاده از «گرسنگی به عنوان یک سلاح» متهم کرد.

صهیونیست‌ها حماس را تهدید کرده‌اند که اگر با تمدید مرحله یک توافق آتش بس موافقت نکند، «عواقب» بیشتری در انتظارشان خواهد بود. معلوم نیست این وضعیت تا چند ساعت و یا چند روز دیگر در جریان باشد. همین موضوع نیز باعث شده تا در سرزمین‌های اشغالی عدم آغاز مرحله دوم توافق آتش بس مورد انتقاد قرار گیرد. به گزارش رسانه‌های صهیونیستی، هزاران اسرائیلی روز یکشنبه در مقابل خانه‌های چند وزیر دولت تظاهرات کردند تا خواستار تکمیل آتش بس غزه و توقافتها تبادل اسرا شوند. سنگ‌اندازی رژیم‌صهیونیستی در اجرای مرحله دوم توافق، زمینه‌سازی برای حملات مجدد به نوار غزه است. صهیونیست‌ها اکنون تلاش می‌کنند با تحت فشار قرار دادن حماس، سایر اسرا را نیز از غزه بیرون بکشند و زمینه را برای تجاوزی همه‌جانبه به‌ویژه با تسلیحات جدیدی که از آمریکا دریافت کرده‌اند، فراهم کنند. روز شنبه وزیر خارجه آمریکا گراهی تسریع ارسال تسلیحات نظامی به رژیم اسرائیل به ارزش ۴ میلیارد دلار را امضا کرد. یکی از تسلیحاتی که دولت بایدن به دلیل جنایت سنگین رژیم در غزه، فروش آن را به اسرائیل ممنوع کرده بود، بمب‌های دوزخا پوندی بود. ترامپ این محدودیت را در همان ابتدای کار لغو کرد تا دست صهیونیست‌ها برای ادامه جنایت در غزه، بازتر از قبل باشد.